

Publicerad 2021-08-22 19:05 av Peter Stjerngrim

Ingen egentlig anledning till denna text just nu - men tanken dök upp när jag fick ett brev där det framgick av den som skrev att den trodde att jag inte hade ett riktigt liv utanför detta forum ...

Retrospektiv fundering på ett nu förgånget liv ...

Minns en relation
som så här i efterhand
med facit i hand
ej riktigt var
en relation för mig

Men just då
var den det ...

Jag var alltid tillgänglig
vilket passade bra
Ty nu efteråt
inser jag att en sådan som jag
är rätt bra att ha

Men att jag var
så där tillgänglig
var ej för att jag ej
hade något annat för mig

Nej, det var för att
jag prioriterade den dig
som då betydde så
innerligt mycket för mig

Och när du behövde mig
såg jag till att finnas för dig

Men med tiden insåg jag
att prioriteringar av denna art
ej var någonting för dig
Alla gånger jag behövde dig
då du gång på gång på gång
ej fanns där för mig

Inte så snart
men efter rätt lång tid

med mycken inre oro
och alltmer trasig sinnesfrid
blev det till slut uppenbart

att du ej för dig
hade fått det riktigt klart
vem du funnit i mig

Det slutade med
att jag till din förvåning
och oförtäckta känsla av sorg
bjöd dig på en fika
på en av stadens många torg
och förklarade för dig
varför jag där och då
valde att säga

– Tack för mig, det här är inte längre min grej!

Så är det än idag
att jag kommit till insikt om
att även om jag någon tycker mycket om
så får jag inte kompromissa med mig själv

Och att inte någonsin mer i mitt liv
ge någon min högsta prioritet
vilken blott ser mig som en möjlighet ...

Mitt liv är inte sådant
att jag behöver sitta och vänta på någon
om jag inte själv väljer att så göra

Det kan för en del vara svårt att ta
än mindre inse och förstå
att det faktiskt med mig verkligen är så ...

Men när jag tycker om någon mycket
så finns jag för den när den behöver mig
Och än mer gäller det
den jag älskar och vill leva tillsammans med ...

Så vad jag kanske vill få befast för mig själv
i skriftad form är nog det
att det är väsentligt att göra klart för min omvärld
att jag har ett eget verkligt liv
och inte är blott en tillgänglig möjlighet för tidsfördriv
när ingenting tillsynes roligare dyker upp på vägen ...

Jante och jag kommer inte så bra överens
då jag vet vem jag är
och har fått tillräckligt mycket bekräftelse
för att våga stå för den jag är
oavsett min aktuella sociala status
eller övriga för stunden gällande livsvillkor

Så därför blir jag inte ens förlägen
eller visar den minsta blygsamhet
när jag sträcker på ryggen
och ber energitjuvar och andra misantroper
vänligen lämna min verklighet

Däremot välkomnar jag
alla mina vänner, min nära och kära
och andra som delar insikten om
vad som i vårt liv bör ha allra högsta prioritet!

För er finns det alltid tid och rum
i min verklighet ...

Publicerad här tidigare i september 2012

- Det förmedlade budskapets
innebörd och mening saknar dock
bäst före datum ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten